

מ'י'ב'צ'ע' א'נ'ט'ב'ה

מדינות שונות בעולם, ועל שריהחוק ל- הקפיד על נושא זה. שריהביטחון סקר אף הוא בהרר חבה את החלק שלו במיבצע עצמו. אולם לפרס היתה עוד נקודה לזכות מיי נויז כעומד בראש סרט אנטבה, מילכד בקיאותו בעלילה עצמה. פרס טען כי מי שיקבל את הגושפנקה הממשלתית להפקת הסרט, יצטרך ליעוץ ולעזרה מצה"ל, ואת אלה יכול לתת רק שריהביטחון. אולם ההפתעה הגדולה ביותר בדבריו

המושכים בחוטים מאחרי הקלעים בעיר הסרטים. על עוד גיסיון קולנועייאשי הצביע רבין, אמנם לא בפגישה עצמה, אלא בשיי חת-הכנה עם יגאל אלון, עוד לפני שהם נכנסו לפגישה. רבין סיפר כי הוא ליווה את אוטו פרמינגר וסופיה לורן, כאשר הם הסריטו בארץ את המלודרמה יהודית. רבין כיהן אז כרמטכ"ל, וצילומיו הר- בים עם סופיה לורן עוררו אז ביקורת. שרביץ קיווה כי נשכחה, על ביזבוז הזמן של הרמטכ"ל עם מפיקי הסרט ושחקניו.

מלא להיות האחראי, מילכד שריהמיסחר וחתעשייה, שנושא הסרטים ועידודם נמיר צא מזה שנים רבות בתחום מישרדו. ברי לב לא התיימר אף פעם, לכל אורך פסי טיבל מיבצע אנטבה, לטעון שהיתה לו יד או השפעה על המיבצע, אולם בשיבה זו הוא נלחם כארי, כדי שישאירו בידיו לפחות את הסרט - ולוא רק משום שלא רצה שינגסו בתחומי מישרדו. אולם שלושת האחרים הסבירו את הקר שר שלהם לעולם הסרטים, למיבצע עצי- מו, למפיקים השונים ולהשלכות של מיב-

ב יום הרביעי, ה-14 ביולי, התקיי- מה במישרד ראשהממשלה בירוש- לים אחת הישיבות הסודיות, שנערכו בעיקבות מיבצע אנטבה, שאירע ארבעה ימים קודם לכן. בישיבה, שהחלה בשעה 9 בערב, ושר הסתיימה שעתים אחר-כך, השתתפו ארי בעת השרים הבכירים בממשלה ויועציהם. ראשהממשלה יצחק רבין נעזר בשירי- תיהם של יועצו למילחמה בטורו, האלוף (מיל), רחבעם „גנדי“ זאבי; יועצו לי- ענייני עיתונות, דן פתיר; וראש ליש-

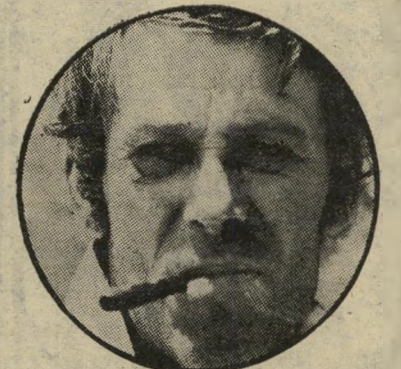
פרמינגר / אשלי 1

ניומן / את

טופור / חכיר

או'טור / מ

של פרס היתה שטד אשלי לא רק ביקר את רבין ואלון, אלא גם אותו.

מיקצועי - אך איזה מיקצוע?

ריהמיסחר והתעשייה לא הביא נימוקים ביטחוניים, אלא מעשיים. ברי לב טען כי במישרדו קיים מרכז הסרט הישראלי, השייך לחטיבת התעשיות הקלות, והוא גועד מטבע ברייתו לטפל בנושאים אלה. למרות הרצינות וארשת החשיבות של כל הנוכחים, החויר ברילב את הנושא לדיון לפרוסורציות הנכונות שלו, וטען כי העניין הוא קולנועיימיקצועי, ולא ביטחונימיקצועי או מדינימיקצועי.

אולם ברילב עשה צעד, שאף אחד מי קודמיו לא חשב עליו קודם לכן. הוא הכין נייר-עבודה, שבו היו מרוכזות כל הפניות של מפיקים ובמאים למישרדו. בי-

רבין טען גם כי במרוצת ארבעת הימים שלפני הישיבה פנו אליו מפיקים רבים. ביקר אותו גם טד אשלי, נשיא חברת האחיים ורנר, ולכן הוא כבר בקיא בנושא הסרט על אנטבה.

גם שריהחוק טען לקשרים שכבר הקים עם מפיקי סרטים ובמאים, שפנו אליו. לדברי אלון כיוונו שגריר ישראל באר- צות-הברית, שימחה דיניץ, שגריר ישראל בא"ם, חיים „וויאן“ הרצוג והנספה התרבותי בקונסוליה הישראלית בלוס אנ- ג'לס, המשורר חיים חפר, מיספר רב של אנשי-סרטים אל מישרדו. אלון אף גילה לנאספים שטד אשלי לא ביקר רק אצל ראשהממשלה, אלא גם בלישכתו.

אך לאלון היה עוד נימוק כבדימישקל, שביגללו הוא צריך לקבל את תפקיד האחראי על סרט אנטבה. שריהחוק טען בלהט רב כי בסרט כזה אפשר לפגוע בי דוון או בשגגה ביחסים בין ישראל לבין

צע אנטבה, כשהם מנסים עליידי כך לשכ- נע את השרים האחרים כי הטיפול בנושא הסרט צריך להיות דווקא בידם שלהם.

המאבק הגורלי

ראש הממשלה הדגיש לכל אורך הדיון את חלקו בהכרעות שהיו לקי- ראת המיבצע. רבין גם היה נימוק פיל- מאי מעולה. הוא סיפר למשתתפי הדיון על הידע הרב בעולם הסרטים ההוליוודי שרכש כאשר היה שגריר ישראל בי- וושינגטון.

לדברי רבין הוא מכיר את כל העולם הפנימי של הוליווד, על כל האינטריגות הפנימיות שלו. רבין אף טען, באותה פגישה, להיכרות קרובה עם כל האנשים

כתו, אלי מיורחי. שריהביטחון, שימעון פרס, הופיע לפגישה עם דוברו, נפתלי ליאילביא. שריהחוק, יגאל אלון, הביא עימו לעזרה את יועצו הנאמן, חיים בראון; ושר המיסחר והתעשייה, חיים ברילב, בא עם יועצו, בועז אפלבוים.

השאלה הגורלית שעמדה על הפרק: מי מארבעת השרים יהיה המפקח והאחראי על סרטיהקולנוע שיוסרט על מיבצע אני טבה? מי יהיה המחליט מי מעשרות המי- פיקים, הבמאים, התסריטאים והשחקנים, אשר התדפקו על דלתות השרים כבר לי- מחרת המיבצע, יקבל הכרה ממשלתית ועזרה לסרט שהם רוצים להפיק?

השאלה האמיתית היתה, כמובן: מי מארבעת השרים יהיה היד הממשלתית המכוונת של הסרטים, ויצליח לגרום לי- כך שבסרט, כאשר יופק, תינתן לו הי פירוטמת הרבה ביותר?

איש מארבעת השרים לא דרש בפה